

Αρ. 10 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ κατὰ τὴν Μικρομάνην, Ἐμπλαάνικα, καὶ Ἀρδοῦσαν Πρωτοκλήτην Δικαστήριον ὡς Πολιτικόν, συντάμενον ἐκ τῶ Προέδρου αὐτῶ Κ. Β. Κερυτό-
τωλς, καὶ ἐκ δύο Δικαστικῶν Συμβούλων τῶν Κυρίων
Πέλε Ἀποστολίπελς, καὶ Παναγιώτη Βετζαβίτη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 26 Μαρτίου 1831.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1830 ἀναφορὰν
τῶ Σταύρου, Πανάγου καὶ Δημητρίου, υἱῶν τῶ ποτὲ
Τριαντάφυλλου Παππᾶ Μικρέλη ἀπὸ Καλαμάτας,
παρρησιασθεῖσαν παρ' αὐτῶν ἐνώπιον τῶ πειύσαντος
Τμηματικῶ Πρωτοκλήτῃ τῆς Κάτω Μεσσηνίας, διὰ
τῆς ὁποίας κινεῖν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἐξαδελφῶν τῶν,
τῶτε Θεόδωρου, Κωνσταντῆ καὶ Παύλου υἱῶν τῶ
ποτὲ Ἰωάννου Παππᾶ Μικρέλη ἀπὸ Αἰζαγά Μικρο-
μάνης.

Τὴν ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1830 ἀπολογίαν τῶ Θεο-
δώρου, καὶ Κωνσταντῆ τῶ ποτὲ Ἰωάννου Παππᾶ Μι-
κρέλη, παρρησιασθεῖσαν ὡσαύτως ἐνώπιον τῶ αὐτῶ
Τμηματικῶ Πρωτοκλήτῃ.

Τὴν ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1830 ἀπάντησιν τῶν ἐνα-
γόντων, παρρησιασθεῖσαν ὁμοίως ἐνώπιον τῶ αὐτῶ
Τμηματικῶ Πρωτοκλήτῃ.

Τὴν ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1830 αἴτησιν τῶν ἰδίων,
ἐξαγερμένων δι' αὐτῆς καὶ προχωρήσῃ τὸ Δικαστήριον
εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ δίκην τῆς ὑποθέσεως.

Τὴν ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1830 ἀνταπολογίαν τῶ
Θεόδωρου καὶ Κωνσταντῆ τῶ ποτὲ Ἰωάννου Παππᾶ
Μικρέλη.

Λαβὼν ὑπ' ἔψιν τὰς ὑπ' Αρ. 483 καὶ 553 πρά-
ξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τῆς ὑπο-
θέσεως ἕνεκα διασαφίσεως.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 26 Μαρτίου 1831 ἀνακεφα-
λαίωσιν τῶ Σταύρου, Πανάγου καὶ Δημητρίου Τρι-
αντάφυλλου Παππᾶ Μικρέλη.

Καὶ τὴν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου τῶ παρ' ἑνὸς ἀνακεφα-
λαίωσιν τῶ Θεόδωρου Παππᾶ Μικρέλη.

Θεωρήσαν ὅλα τ' ἀφορῶντα τὴν προκειμένην ὑπό-
θεσιν ἔγγραφᾳ καὶ μαρτυρίας.

Ἀκροαθὲν, εἰς τὰς διαφέρες συνεδριάσεις, καὶ τῶ
προφορικῶς λόγῳ ἐκάστην μίαν.

Ἐξάγει.

Ὅτι ὁ Παππᾶ Πανάγου Μικρέλης ἀπὸ Αἰζα-
γά, προπάτωρ τῶν διαφερομένων, τελευτήσας πρὸ
ἑκασι πέντε, ὡς ἔγγιστα, ἐτῶν, διέμοιρσας διὰ δια-
θήκης (μὴ ὑπαρχούσης ἤδη) τὴν περιουσίαν τῆς
τῶς υἱῶν τῶ Γεωργίου, Χρήστου, Τριαντάφυλλου
πατέρων τῶν ἐναγόντων Σταύρου, Πανάγου καὶ Δη-
μητρίου, καὶ Ἰωάννου πατέρων τῶν ἐναγομένων Θεο-

δώρου Παύλου καὶ Κωνσταντῆ.

Ὅτι ἡ ρηθεῖσα περιουσία διέμοιρσθη εἰς δύο ἴσας
μοίρας.

Ὅτι τὴν μὲν μίαν ἔλαβαν ὁμοῦ εἰς δύο πρῶτοι
ἀδελφοί, τὴν δ' ἑτέραν οἱ ἄλλοι δύο πατέρες τῶν δια-
φερομένων.

Ὅτι ὑπανδρευθέντος καὶ μετακίσαντος εἰς Καλα-
μάταν τῶ Τριαντάφυλλου, ὁ Ἰωάννης ἐκαλλιέργησεν
καὶ ἐνέμετρο τὸ μερίδιον αὐτῶ, καθὼ ἐνωμένοι μετ' ὁ
ἐδίκοντο, παρέχων ἐνίστη πρὸς τὸν Τριαντάφυλλον
τὴν νομὴν.

Ὅτι ζῶν ὁ Τριαντάφυλλος μέχρι τῶ 1826 ἔτας,
ὅτε ἐτελεύτησεν, ἔπεν ἀδελφικῶς τρίτῳ πωλῶντι
ἀμέσως καὶ ἐμμέσως πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῶ Ἰωάννην
διὰ καὶ μοιράσων ἐξ ἴσης τὴν ρηθεῖσαν μοῖραν, ἀλλ'
αὐτῶς ὑπέσχετο μὲν, δὲν ἐπραγματοποίησε δὲ τὴν
υπὲρ τῶν, μέχρι τῶ 1827, ὅτε ἐτελεύτησεν.

Ὅτι διὰ τῶτο παρρησιασζόμενοι ἤδη ὡς υἱοί, καὶ
διάδοχοι τῶ Τριαντάφυλλου, ὁ Σταύρος Πανάγου, καὶ
Δημήτριος Παππᾶ Μικρέλη, ἐξαγέρνται παρὰ τῶ
Θεόδωρου, Παύλου καὶ Κωνσταντῆ, υἱῶν καὶ κλη-
ρονόμων τῶ ποτὲ Ἰωάννου Παππᾶ Μικρέλη, τὴν ἐξ
ἡμισείας διαμοίρασιν ἐνὸς ὁσπητοτύπου, καὶ τριῶν
περιβολίων, κειμένων τὸ μὲν εἰς Τέρλας μετ' οὐκ αἰῶ,
τὸ δὲ εἰς Ἀγριακόναν ἀδελφόν, καὶ τὸ τρίτον εἰς
Ἀρμυρίστρας, καθὼ κτήματα προπατορικῶν, εἰς
τὰ ὁποία ἔχουσι καὶ χαίρουσι κληρονομικὰ δίκαια,
πρὸς τῶτοις τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἐξ-ὅσα τῆς κλη-
ρονομίας.

Ὅτι ὁ Θεόδωρος, Παύλος καὶ Κωνσταντῆς, υἱοὶ
τῶ ποτὲ Ἰωάννου Παππᾶ Μικρέλη, κλινάτες εἰς
τὴν ἀπόδοσιν τῶ ὁσπητοτύπου, μένον διὰ καὶ αἰῶ
δομήσαν καὶ ἐκεῖνοι οἶκον, ὡς ἔπραξαν καὶ αὐτοὶ εἰς
ἄλλαν ἴσον ὁσπητοτύπον, ἀνθίστανται εἰς τὴν διαμοί-
ρασιν τῶν περιβολίων, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἠγύρασαν ὁ πα-
τήρ τῶν Ἰωάννης ἀπὸ τῶν πατέρων τῶν ἐναγόντων τῶν
Τριαντάφυλλου, τὸ ἐκ τῶν δύο περιβολίων μεριδιόν τῶ,
ὅτι τὸ τρίτον περιβόλιον τὸ εἰς Ἀγριακόναν κείμενον
εἶναι χωρεῖσθον, καὶ ἐχὶ περιβόλιον, ὅτι δὲν εἶναι
προπατορικῶν, καὶ ὅτι ἠγύρασε τῶτο ὁ ἴδιος πα-
τήρ τῶν Ἰωάννης ἀπὸ καὶ τῶν Δαδ' Ἰωάννην τελευτῶν
ἀπὸ Αἰζαγά.

Ὅτι εἶχαν πωλητήρια ἔγγραφα περὶ τῶτων, καὶ ὅτι
ἔχασαν αὐτὰ, δύνανται ὁμοῦ καὶ τὸ ἀποδείξουν ἀλλίως.

Ἐπομένως τὸ Δικαστήριον παρατηρεῖ.

Ὅτι ὁ Σταύρος, Πανάγου καὶ Δημήτριος ἀπὸ
βελχθήσαν γνήσιοι οἱ καὶ διάδοχοι τῶ ποτὲ Τρι-
αντάφυλλου Παππᾶ Μικρέλη ἀπὸ Καλαμάτας.

Ὅτι κατὰ νόμον (Βιβλίον Ε. Τίτλος Ζ. καὶ Η. τίς Ε.)

θεσπιάς δέκα ἡμερῶν, καὶ μὴν ἐμφανισθέντος, ἔδωκε
καταχεθέντος, τὸ Δικαστήριον καὶ αὐτὸς κατ' αἴτησιν
πολογημένην τῇ ἐξετάσει ἐντέλλεται τῷ εἰρημένῳ
πρόεδρῳ, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τε ἐντὶς ἐτέρας προ-
σπείας δέκα ἡμερῶν ἄλλως παρελθούσης καὶ ταύ-
της καὶ μὴν ἐμφανισθῶσιν, ἢ καταχεθῶσιν, ἢ ἐ-
μεσεγγυηθῇ ἀπασα ἢ περισσὶα αὐτοῦ.

Ὅλας αἱ Δεχαὶ τῆς Κράτης ὀφείλου ν' ἐπαγρυ-
πῶσι διὰ τὴν σύλληψιν τῶν δραπέτε τῶν, εἰ καὶ κα-
περίστασιν εὐρεθῇ εἰς τὰ τμήματά των.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐ-
φημερίδος ἡ ἀντίγραφος δ' αὐτῶν θέλει καλεσθῇ εἰς
τὴν Δύσαν τῆς κατοικίας τῆς δραπέτε, εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν τῆς ἐνορίας τῆς καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν.

Χαρακτηριστικὰ τῆς δραπέτε: ἔτη εἰκοσιπέντε,
ἀνάστημα μέτριον, σῶμα λιγνόν, τρίχες μέλαινες,
πρόσωπον λευκόν, μύσταξ μικρὰ καὶ μᾶλλον σπανὴς,
μύτη μετρία.

Ἐξεδόθη ἐν Βοσνίτῃ τῇ 9 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ.
Ἀντίτῃ Γραμματεὺς Γ. Σωτηριάδης.

Δρ. 773. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Ἐπειδὴ ὁ Μιχαὴλ Κολοκοβάκης ἐκ τῆς κω-
μοπόλεως τῆς ἀγίας Γεωργίας ἐπαρυσίασεν ἀναφορὰν
τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς, ζητῶν ν' ἀναγνωριθῇ
κληρονόμος τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν πρὸ ὀλί-
γου ἀτέκνου ἀποθανέσης Αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ
ποτῆ Γεωργίου Δέφα καὶ συζύγου τῆς Χρηστίου,

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ Τῇ ΚΟΡΙΝΘῳ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ.

Ὁ Πρωτοδικὴς τῆς Κωμοπόλεως ἀναφέρει ὅτι ὁ
ἀναφερόμενος ἐκ τῆς ἀγίας Γεωργίας ἐπαρυσίασεν
ἀναφορὰν τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς, ζητῶν ν' ἀναγνωριθῇ
κληρονόμος τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν πρὸ ὀλί-
γου ἀτέκνου ἀποθανέσης Αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ
ποτῆ Γεωργίου Δέφα καὶ συζύγου τῆς Χρηστίου,
καὶ ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῆς ἀγίας Γεωργίας
ἐπαρυσίασεν ἀναφορὰν τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον
τῆς, ζητῶν ν' ἀναγνωριθῇ κληρονόμος τῆς
εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν πρὸ ὀλίγου ἀτέκνου
ἀποθανέσης Αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ ποτῆ
Γεωργίου Δέφα καὶ συζύγου τῆς Χρηστίου.

ὡς θεοσπείας πρὸς μητρί, τὸ Δικαστήριον γνωστοποιεῖ
τῶν αὐτῶν πρὸς ὅλους τῆς τε παρόντας καὶ ἀπόντας
συγγενεὺς τῆς διαληφθείσης Αἰκατερίνης Γεωργίου
Δέφα, καὶ τῆς προσκαλεῖ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡ-
μερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν πρόγραμμα διὰ
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, νὰ παρευθῶσιν εἰς τὸ
βῆμα τῆτο ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπων, διὰ
νὰ παρευθῶσιν τὸν ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆς ἐπιεί-
σης Αἰκατερίνης τίτλον των.

Ἀντίγραφος τῆς παρόντος προγράμματος νὰ τοι-
χοκολληθῶσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Κωμοπόλεως ἀγίου
Γεωργίου, εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἀποθα-
νέσης Αἰκατερίνης Γεωργίου Δέφα, καὶ ἕτερον νὰ
καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 11 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΠΑΓΚΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Σ. Νικολαΐδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξέρχεται ἤδη ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῆς ἐνταῦθα Ἐθνικῆς
Τυπογραφίας Στοιχειᾶδης Γραμματικῆς τῆς Γαλλικῆς
Γλώσσης τοῦ Λωρὸν μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν γλῶσσάν μας.
Τοῖς πᾶσιν εἶναι σχεδὸν γνωστὸς ὁ περίφημος συγγραφεὺς
τῆς προκειμένης γραμματικῆς, ἧτις σύντομος, ἀπλοῦς
καὶ κατὰ πάντα μεθοδικωτάτη θέλει εὐκολύνει ὑπὲρ
πᾶσαν ἄλλην κατὰ πολὺ τὴν σπουδὴν μιᾶς γλώσσης τόσο
ἀναγκαίας τὴν σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰδοποιεῖται
λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἀποκτήσωσι νὰ διευθυνθῶσιν
εἰς τὴν ἐνταῦθα Τυπογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δε-
μετριοτάτη αὐτῆς τιμὴ εἶναι Φοινίκων 2: 40.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ Τῇ ΚΟΡΙΝΘῳ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ.

Ὁ Πρωτοδικὴς τῆς Κωμοπόλεως ἀναφέρει ὅτι ὁ
ἀναφερόμενος ἐκ τῆς ἀγίας Γεωργίας ἐπαρυσίασεν
ἀναφορὰν τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς, ζητῶν ν' ἀναγνωριθῇ
κληρονόμος τῆς εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν πρὸ ὀλί-
γου ἀτέκνου ἀποθανέσης Αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ
ποτῆ Γεωργίου Δέφα καὶ συζύγου τῆς Χρηστίου,
καὶ ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῆς ἀγίας Γεωργίας
ἐπαρυσίασεν ἀναφορὰν τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον
τῆς, ζητῶν ν' ἀναγνωριθῇ κληρονόμος τῆς
εἰς τὴν αὐτὴν κωμόπολιν πρὸ ὀλίγου ἀτέκνου
ἀποθανέσης Αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ ποτῆ
Γεωργίου Δέφα καὶ συζύγου τῆς Χρηστίου.

παράλια παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ θέλει ὅσον εὖπω πρὶς τεθῇ εἰς αὐτὰ ἕνας στόλος, φέρων στρατεύματα ἀποβάσεως, καὶ ὅτι εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῆς Ἀλβανίας δημοποίησιν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκήρυξεν, ὅτι θέλει ἐμποδισθῇ ὁ εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια πληττατμὸς εἰς ὅλα τὰ ξένα πλοῖα, εἴτε πολεμικά, ἢ ἐμπορικά, καὶ εἴτε φορτωμένα εἴτε χωρὶς φόρτον, ἕως ὅτου ἡθελε σῆκωθῇ ὁ ἀποκλεισμός.

Τὸν ἀποκλεισμόν τοῦτον διεκοίνωσαν οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἵνα δυνηθῇ αὕτη τὰ δῶσθαι κατὰ συνέπειαν διαταγὰς εἰς τὴν τοῦ στρατιωτικόν καὶ ἐμπορικὸν ναυτικόν, καθὼς τὴν αὐτὴν εἰδοποίησιν ἔκαμαν πρὸς τοὺς Προξένους τῶν Κυβερνήσεων τῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐπιδείχονται τὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποκλεισμοῦ μέτρα εἰς τὰ ἐμπορικά πλοῖα Ἀγγλικά, Γαλλικά καὶ Ῥωτικά, τὰ ὁποία συχνάζουσιν εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος παράλια.

Αὐτὴν τὴν ἐπίσημον διακοίνωσιν γνωστοποιούσα εἰς ὑμᾶς, Κύριε, κατὰ Σ. διαταγὴν ἡ Γραμματεία αὕτη, σὰς προσκαλεῖ ὅπως ἐκδώτετε αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τοὺς Λιμενάρχας τοῦ Διοικητηρίου σας, δημοποιούσας τὸν ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀποκλεισμόν ὅλης τῆς παραλίας τοῦ Πατσαλικίου τῆς Σκιδρας, καὶ διαλαμβανούσας ἐπομένως τὸ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὰ ἀπὸ τοὺς λιμένας τοῦ Διοικητηρίου σας ἀποπλέοντα ἐμπορικά Ἑλληνικά πλοῖα νὰ πλησιάζωσι εἴτε φορτωμένα, εἴτε μὴ, τὴν ἀνωτέρω σημειωθείσαν γραμμὴν τοῦ παραλίου τῆς Ἀλβανίας· αἱ αὐταὶ διαταγαὶ καὶ ὁδηγίαι ἐδέθησαν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν Ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων.

Ἡ Κυβέρνησις πεποιθυῖα εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν φρόνησίν σας, δὲν ἀμφισβᾷ ὅτι θέλετε καταβάλλει πᾶσαν προσοχὴν εἰς τὸ νὰ ἐκτελεῖται κατ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν ἡ σεβαστὴ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγὴ αὐτῆς, τοῦ νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι δηλαδὴ τὴν γραμμὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τὰ Ἑλληνικά ἐμπορικά πλοῖα καὶ ὅτι θέλετε φροντίζει νὰ δίδετε τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς πλοιάρχους Ἑλλήνας, ἀναγκασμένους ἀπὸ τοὺς λιμένας τοῦ Διοικητηρίου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ τῆς 1 Μαΐου 1831.

Γ. ΡΙΖΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 5 Μαΐου.

Περικοπὴ γράμματος ἰδιαιτέρου, ἐκ Ναυπάκτου, τῆς 28 Ἀπριλίου.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις αἱ ταραχαὶ τῆς Τουρκίας προβαίνουν εἰς τὸ χεῖρον. Κοινολογεῖται ὅτι συνεκροτήθησαν νεωστὶ ἀλλεπαλλήλως δύο πεισματικαὶ μάχαι μεταξὺ τοῦ Κιουταχῆ καὶ τοῦ Σκοδρα, κατὰ τὰς ὁποίας νικηθέντα τὰ στρατεύματα τοῦ δευτέρου, διεσκορπίσθησαν, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κατέφυγον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἄν αἱ αἱ εἰδήσεις δὲν ἀληθεύουν κατ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, ἔχω πολλὰ ἐνδοσιμα νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ θέσις τοῦ Κιουταχῆ εἶναι δυσάρεστος. Κοινολογεῖται πρὸς τούτοις ὅτι ὁ Σιλικτάρης Πότας κατέλαβε τὴν Παραμυθίαν, καὶ ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἐδίωξαν τοὺς διοικητὰς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῶν καὶ ἐτοιμάζοντο νὰ ἐκστρατεύσωσιν ὑπὲρ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Σιλικτάρη κατὰ τῶν Ἰωαννινῶν.

Ἐν σῶμα Ἀλβανῶν ἐνωθέν με πολλοὺς ἄρματωλους καὶ ἀποτελοῦν τάσσεσθαι περίπου χιλιάδας, ἐκπορεύει τὸν τόπον. Ἀφ' οὗ ἐπυρπόλησαν τὰ Γρεβενά, καὶ ἐκυρίευσαν τὸ Μέγιστον, ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἔτοιμοι νὰ εἰσβάλουν εἰς τὸ Ζαχόρι, καὶ ἄλλοι ἐπαπειλοῦν νὰ πυρπολήσωσι τὰ Τρίκκαλα. Οἱ δρόμοι σχεδὸν εἶναι διακεκομμένοι.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἀνέγνωτα εἰς τὸ κατ' αὐτὰς φανέν φύλλον τῆς ἐν Σμύρῃ ἐκδιδόμενης Γαλλικῆς Ἐφημερίδος ὅτι ἡ Ἀστυνομία Σύρας ἐμπόδισε νὰ διαδοθῇ ἐνταῦθα τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδοθὲν φυλλάδιον τοῦ Πανταζίδου.

Ἀνέγνωτα καὶ εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 4 τῆς Ὑδραϊκῆς, ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου ἐμποδίσθη ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα Ἐξουσίαν. Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ τὰ τῆς πρώτης καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, χρεώσῃ νὰ φανερώσω διὰ τῆς παρούσης μου εἰς τιμὴν τῆς, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φυλλάδιον ἐφθάσεν ἐκ Μασσαλίας εἰς ἐμὲ μόνον, καὶ ὅχι εἰς ἄλλον κανένα τῶν ἐνταῦθα. Ἐνόμισα δὲ συμφέρον οἰκόμενον νὰ μὴ τὸ δημοσιεύσω, διὰ νὰ προφυλάξω τὸ ἔθνος μου ἀπὸ ὅσα ἀπ' αὐτὸ ἐπαπειλεῖτο.

Εὐαρεστηθῆτε, Κύριε, νὰ καταχωρήσῃε τὴν παρούσαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ δημόσιον ὅτι τὸ φυλλάδιον τοῦ Πανταζίδου ἦγον καὶ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐλευθέραν διάθεσίν μου, καὶ δὲν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας τὴν αἰγίδα καυχῶνται οἱ πολῖται νὰ ζοῦν ἐν ἡσυχίᾳ, προστατευόμενοι πατρικῶς, καὶ κυβερνούμενοι μετὰ βλαβείας συνέσεως ἀπὸ τὸν Ἐξουχάτατον καὶ Σεβαστὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Κατοδιστρίαν.

Τὴν 31 Μαρτίου 1831 ἐν Ἐρμούπολει Σύρας.

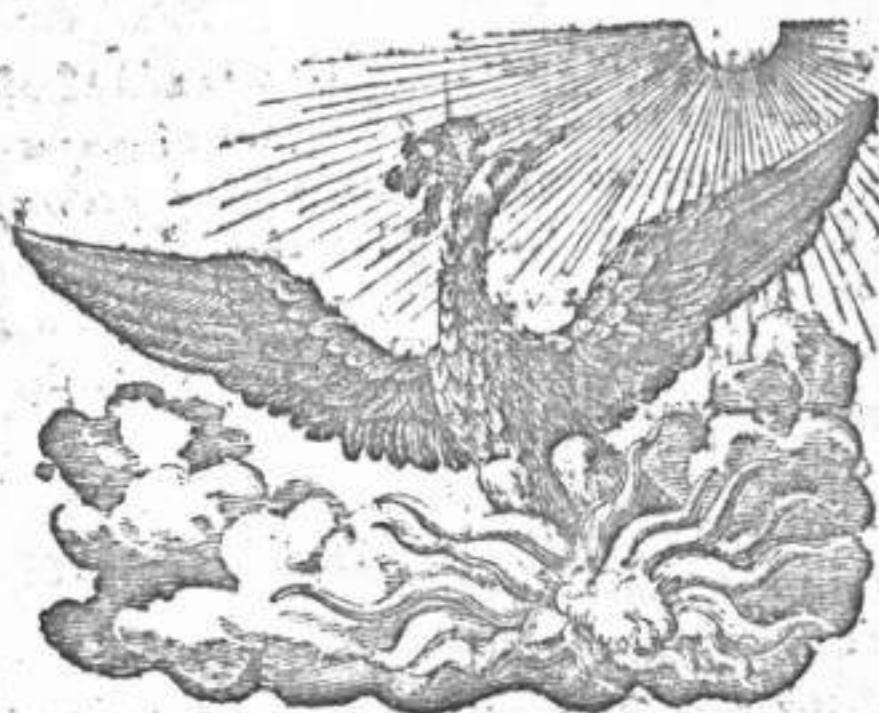
Ν. Πρασσακάκης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ τῶν Ῥωσικῶν συνόρων, 26 Φεβρουαρίου.

Δι' ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν Πετρούπολιν ἐρχόμεναι ἀναφοραὶ δὲν εὐχαριστοῦν κατὰ πάντα τὴν προσδοκίαν τοῦ Κοινοῦ. Ἐνομιζέτο ὅτι ἡ Πολλωνικὴ ἐπανστάσις ἤθελε σβῆσει ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς. Ἐλπίζεται ὁμως πάντοτε ὅτι θέλει τελειώσει ὁ πόλεμος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἀποκατασταθῇ ἡ εὐταξία. Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἔκρινεν εὐλογον ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ νὰ διορίσῃ διὰ τὴν Πολλωνίαν προσωρινὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη θέλουν κἀνησθαι εἰς τὴν Πετρούπολιν, καὶ θέλουν κατὰ γινέσθαι ἀφοριστικῶς περὶ τὰς ὑποθέσεις ἐκείνου τοῦ βασιλείου, ἐνῷ ὁ στρατάρχης Διέβιτς θέλει ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν μετ' ἐπ' αὐτοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήτου. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀποδέχεται γενικῶς ἀπὸ τὸ κοινόν, καθόσον μᾶλλον φάνεται προσδιωρισμένον νὰ ἀναίρῃ τὴν διχοδομίαν φήμην περὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ῥωσικὴν αὐτοκρατορίαν συσσωματώσεως τῆς Πολλωνίας, καὶ πρέπει νὰ πείθῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς Πολλωνοὺς ὅτι, μὲν ὅλην τὴν ἀξιοθλήνητον πεισμονὴν τῶν, ἢ ἐπισεικῇ τῆς Δ. Α. Μ. εἶναι ἀνεξάντλητος.

Ὁ παρὰ τῆς Γαλλίας ἀπεσταλμένος, Δουξ Μορτεμάρτος, θερμότατα ὑπερασπίζεται, ὡς λέγουν, τὴν ὑπόθεσιν τῶν Πολλωνῶν. Δὲν κατάρθωσαν ἀληθινὰ μέχρι τοῦδε αἱ προσπάθειαι τοῦ γνωστὴν τινα ἐκθᾶσιν, ἀλλὰ πρέπει ὁμως νὰ κατεπίσθῃ ὅτι ἀπὸ κανέν προσωπικόν μίσος δὲν κινεῖται κατὰ τῶν ὑπῆκόων τοῦ ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ, καὶ ὅτι θέλουν βλάψαι

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετήσια... Φοίνικας 30
Εξαμηνιαία... 18
Τριμηνιαία... 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα πάλιν διὰ τὴν
Γραμματεῖαν τῆς Εφημερίδος, ἕως διαδοῖται
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

6 ΜΑΪΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα.

Ἐλάδομεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, λαβούσα μέτρα εἰς τὸ νὰ καθυποτάξῃ διὰ τῶν ὀπλῶν τὸν Πασσὰν τῆς Σκόδρας, ἐκήρυξεν ἀποκλεισμένον ὅλον τὸ παράλιον τῆς Ἀλβανίας ἐμπεριλαμβανόμενον εἰς τὴν Σατραπίαν τῆς Σκόδρας. Ὁ ἀποκλεισμός οὗτος θέλει ἐκτείνεσθαι, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Δουράτσου ἕως εἰς τὸ ἄκρον τῶν Ὀθωμανικῶν ὁρίων εἰς τὸν κόλπον τῆς Βενετίας. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πλοῖα πολεμικὰ ἐστάλθησαν πρὸς ἐκεῖνα τὰ παράλια παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ θέλει ὅσον οὕτω προστεθῇ εἰς αὐτὰς ἕως στόλος φέρων στρατεύματα ἀποδασεως.

Εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῆς Ἀλβανίας δηλοποιήσιν, ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκήρυξεν, ὅτι θέλει ἐμποδισθῇ ὁ εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια πλησιασμός εἰς ὅλα τὰ ξένα πλοῖα, εἴτε πολεμικά, εἴτε ἐμπορικά, καὶ εἴτε φορτωμένα, εἴτε χωρὶς φορτον, ἕως ὅτου ἤθελε σηκωθῇ πύξαις τῆς Πόρτας ὁ ἀποκλεισμός.

Χρὸς μας νομίζοντες νὰ γνωστοποιήσωμεν τὰ μέτρα ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὥστε κατὰ συνέπειαν νὰ ἐκδύτῃ διαταγὰς πρὸς τε τὸ στρατιωτικὸν καὶ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς, θέλομεν σπεύδει καὶ ἡμεῖς νὰ εἰδοποιήσωμεν τοὺς Προξένους τῶν Κυβερνήσεών μας περὶ τῶν αὐτῶν μέτρων, ὅπως γνωστοποιηθῶσι δι' αὐτῶν εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα Ἀγγλικά, Γαλλικά καὶ Ῥωστικά, τὰ ὁποῖα συχνάζουσιν τὰ περὶ τῶν ὀρίων παράλια.

Δράττομεν σπουδαίως τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν Γ. Ε. τὸ βαθύτατον σέβας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1831.

ὑπογεγραμμένοι ΡΟΥΑΝ. ΔΩΚΙΝΣ. ΠΑΝΙΝ.

Αρ. 753.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς

Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, διὰ τὴν ὅτι ποῖαν πρὸς αὐτὴν ἀπεύθυναν διακοίνωσιν κατὰ τὴν 28 ταῦ παρελθόντος, καὶ ν' ἀναγγεῖλῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι θέλουν δοθῇ ἀμέσως διατάγαι πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ναυτικῶν καὶ πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Ἐπαρχιῶν ἐφ' ὅλην τὴν παράλιαν τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως καὶ ἡ εἰρημένη Γραμματεία καὶ οἱ Διοικηταὶ λάβωσιν ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀποκαθιστᾷ ἀναγκαῖα ἡ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως δηλοποιήσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τοῦ Πασσαλίου τῆς Σκόδρας.

Κατὰ συνέπειαν θέλουν διαταχθῇ ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, ὅσον πολεμικά, ὅσον καὶ ἐμπορικά, νὰ προσέχωσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὴν γραμμὴν, ἡ ὁποία ἐσημειώθη εἰς τὴν ἀνω εἰρημένην δηλοποίησιν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐραττεῖ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην διὰ νὰ τὰς ἐπαναλάβῃ Κύριε Βασιλεῖς (Κύριε Κόμη, Κύριε Ἀντιπρέσβυ,) τὰς βεβαιώσεις τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1-13 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ,
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 1534.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀρτίως ἐπίσημον διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις λαβούσα μέτρα εἰς τὸ νὰ καθυποτάξῃ διὰ τῶν ὀπλῶν τὸν Πασσὰν τῆς Σκόδρας, ἐκήρυξεν ἀποκλεισμένον ὅλον τὸ παράλιον τῆς Ἀλβανίας, ἐμπεριλαμβανόμενον εἰς τὴν Σατραπίαν τῆς Σκόδρας. Ὅτι ὁ ἀποκλεισμός οὗτος θέλει ἐκτείνεσθαι ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Δουράτσου ἕως εἰς τὸ ἄκρον τῶν Ὀθωμανικῶν ὁρίων εἰς τὸν κόλπον τῆς Βενετίας. Ὅτι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πλοῖα πολεμικὰ ἐστάλθησαν πρὸς ἐκεῖνα τὰ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 88 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 6 ΜΑΪΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Αρ. 418. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ Κ. Τ. Α.

Κυρία Μαγδαλινή Ιωάννη Γλωσσιώτισσα δι' α-
ναφοράς της τών 16 Μαρτίου 1831 ενάγει την μη-
τέρα αυτής Κυρίαν Μαχώ Αδάμενα, επί λόγω ότι
τελευτήσαντες τῷ πατρός της Ιωάννης Αδάμ, εσφε-
τερίθη τὴν ἐστίαν αὐτῆς, καὶ διένειμεν εἰς τὰς ἄλλας
τρεις κόρας της καὶ υἱὸς δύο, αὐτὴν δὲ ὁλοτελῶς ἀ-
πεκλήρυσεν, καὶ μέχρι τῆδε μένει ἀδικημένη· ἔθεν
ἐξαγγεῖται δικαιοματικῶς νὰ ὑποχρεωθῇ ἢ διαληφθεῖ-
ται μήτηρ της, ἵνα ἀποδώσῃ καὶ αὐτῆς τὸ ἀνάλογον
τῆς κληρονομίας.

Τὸ Δικαστήριον κοινοποιῶν ἀντίγραφον τῆς ἀναφο-
ρᾶς πρὸς τὴν Κυρίαν Μαχώ Αδάμενα, προκαλεῖ
αὐτὴν νὰ ἀπολογηθῇ, ἐπίσης δὲ καὶ τὴς ἀπόντας καὶ
ἀγνώστους κληρονόμους τῷ ἀπεκλιώσαντος, ἵνα ἐμφανι-
θῶσιν ἐνώπιον τῷ Δικαστηρίῳ προσωπικῶς, ἢ δι' ἐπιτρο-
πῶν ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ παρῶσα δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ παρσιάσῃσιν ἀποδείξιν τῷ
τίτλῳ των, καὶ προτείνωσι τὸ ἐπὶ τῆς ἐστίας τῷ ἀ-
ποθανόντος κληρονομικὸν δικαίωμά των.

Ἡ παρῶσα θέλει κηρυχθῇ διὰ τῷ κήρυκος εἰς τὸν
τόπον τῆς διαμονῆς· ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει κολλη-
θῇ εἰς τὴν θύραν τῷ Δικαστηρίῳ, εἰς τὴν ἀγρὰν κ. τ. λ.

Ἐν Σκοπέλῳ, τῇ 2 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος

Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ Γραμμ. Γ. Κωνσταντινίδης.

Αρ. 374 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤ. ΔΙΚΑΣΤ. ΤΗΣ ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ Ὁ Κ. Σταμέλης Μυρομμάτης ἀνέφερεν,
ὅτι ὁ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην παρεπιδημῶν, καὶ ὑπὸ
τὴν κηδεμονίαν τῶν τοπικῶν, διὰ τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν
τε ἀσφάλειάν, Χρήτος Καλογεώργης ἀπὸ Καλαρί-
ται, ἐτελεύτησε τὴν 6 Φεβρουαρίου 1831 κατὰ
τὴν ἐξ. καὶ τῶν ἰδίων κηδεμόνων διάφορα πράγματα
καὶ κτήματα καὶ ἐγγράφα κατὰ τὸν ἐπισυναπτό-
μενον τῷ ἀναφορᾶς τε κατέλογον.

Εἰδοποιῶνται (ὅποιοι εἰσὶν) οἱ κληρονόμοι τῷ τε-
λευτήσαντος Χρήτῳ Καλογεώργῳ, διὰ νὰ ἐμφανισθῶ-
σιν ἢ προσωπικῶς, ἢ δι' ἐπιτροπῶν τῶν ἐφωδιασμένων
μὲ τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις των, διὰ νὰ παρσιά-
σῃσιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίαν.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημε-
ρίδος· ἀντίγραφον δὲ τῆς καὶ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν
τῷ Δικαστηρίῳ, ἕτερον εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν
τῷ ἀποθανόντος, καὶ ἕτερον εἰς τὴν τῆς κηδεμόνης
Ἐκκλησίας.

Ἐν Μεσολογγίᾳ, τῇ 2 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος

Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσόβεργης.

Αρ. 439. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙ ΚΑΙ ΠΥΡΓΟΝ ΠΡΩ-
ΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία τῆς Ἡλίδος διὰ τῆς ὑπ' Αρ.
2165 ἀναφορᾶς της τῆς τριτακτῆς πρώτης Μαρτίου
παρελθόντος, ἀνήγγελεν εἰς τὸ τμήμα τῆτο τὴν ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην, κατὰ τὴν ἐγγύην Δεκεμβρίου τῷ
1829 ἔτους, ἀποκλιῶσιν Παναγιώτῃ τῆος αὐτόχθονος
τῆς καμπύλεως Σωποτῆ τῶν Καλαβρύτων, πα-
ροῦντος πρὸ χρόνων εἰς τὴν νῆσον Ζάκυνθον, καὶ τὴν
ἐγγυμνίως κατέγραψεν τῆς ἐναπομεινάσης μικρᾶς οὐ-
σίας αὐτῆς, ἐναποταμιευθεῖσας εἰς ἀσφαλὲς μέρος.

Τὸ Δικαστήριον γνωστοποιῶν τῆτο, προκαλεῖ τὴς
ἔχοντες κληρονομικὸν δικαίωμα εἰς τὴν εὐσίαν τοῦ
διαληφθέντος Παναγιώτῃ, ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ἡ-
μερῶν ἀπὸ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσι-
ευσθῆς τῷ παρόντος, νὰ παρσιάσῃσιν τὸν τίτλον των καὶ
νὰ προσφέρωσι τὴν κατὰ νόμον ἀπαίτησίν των.

Τὸ παρὸν πρὶν γραμμᾷ θέλει δημοσιευθῇ δι' ἀντι-
γράφου εἰς τὰς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τῆτος καὶ τῆς
Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἡλίδος, περὶ τῆς δὲ καὶ διὰ
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 3 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΛΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Πατσιάδης.

εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ εἰς τὰς περιστάσεις κατάλληλα μέσα
καὶ ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν, καὶ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν,
εἴτε νὰ καταπραυνῶσι τὰ πνεύματα ἐν τῇ Πολλωνίᾳ,
εἴτε νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς αὐτὴν γενικῶς ἡ ἐξουσία τῆς Α. Α. Μ.
(Εφ. τῆς Δύγουστης.)

Ἐκ Παρισίων, 10 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἠκροάσθη
ἑσπέρως μίαν ἀναφορὰν περὶ τῆς δευτέρας ὁμιλίας τοῦ
Γερ. Βενάτη, ἐχούσης ἀντικείμενον τὴν νέαν μέθοδον
θεραπεύειν τὰ πάθη τοῦ ὀργάνου τῆς φωνῆς καὶ τοῦ
λαρυγγος· ὁ Κ. Μαζένδης εἰσηγητὴς ἐπῆνεσεν ὅχι μόνον τὸν
κατήγηρα, τὸν ὁποῖον ἐπενόητεν ὁ πολυμαθὴς Ἰταλὸς διὰ
τὴν καὶ τὴν τραχείαν, ἀλλὰ προσέτι καὶ τὴν ἄλλην μέ-
θοδον, διὰ τῆς ὁποίας αὐτὸς κατορθώνει τὴν θεραπείαν
τῶν παθῶν, τὰ ὅποια ἀντέσχον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν συνήθη
μέθοδον.

— Ὁ στρατηγὸς Βερθεζήνος ἔστειλεν ἐκ τοῦ Ἀλγερίου τὴν
21 Φεβρουαρίου ἐκστρατεῖαν τετρακισχιλίου στρατοῦ κατὰ
τῆς Βελίδας καὶ Μηδείας· ἐξεπεραιώθη δὲ αὕτη χωρὶς νὰ
ῥιφθῇ καὶ μία τουφεκίου βολή. Αἱ φυλαὶ αἱ πλεονερί-
φημοι διὰ τὴν ἀγριότητά των, ἤλθον καὶ ὠρκίσθησαν πίστιν
καὶ ὑπακοὴν ἐμπροσθεν τοῦ ἀρχιστρατήγου. Τοῦτο ἔγεινε
μέγα θῆμα πραγματικὸν πρὸς τὴν ἀποίκησιν τοῦ Ἀλγερίου,
ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ καταγίνεται περὶ ἐκείνου
τοῦ τόπου, τὸσον ἐπωφελοῦς διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ μάλι-
στα διὰ τὰ μεσημβρινὰ αὐτῆς, τῶν ὁποίων ἡ ὑπέρμετρος
πληθυσμὸς ἐμπορεῖ νὰ εὕρῃ ἐκεῖ ὑγεινούς τε καὶ καρ-
ποφόρους ἀγρούς.

(Le Sémaphore)

Αὐτόθεν, 23 Μαρτίου.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Ναυάρχου Δεργῆ, Ὑπουργοῦ ἐπὶ
τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Ἀποικιῶν, ὁ Βασιλεὺς διώρισε νε-
ωτὶ τὸν Ἀντιναύαρχον Οὐγόνα ἀρχηγὸν τοῦ ἐν τῇ Ἀνα-
τολικῇ στόλου.

— Τὸ τῶν Ἀλπεων στράτευμα, τοῦ ὁποίου θέλει εἶναι
Ἀρχηγὸς ὁ στρατάρχης Γεράρδος, θέλει συνίστασθαι ἀπὸ
60,000 ἀνδρῶν· εἰς τὰ ὅσμαια τῶν στρατηγῶν Ραγυελον,
Ἀχάρδου καὶ Τιθουρτίου Σεβαστιάου προσθέτου καὶ τοὺς
Κυρίους Ἀξωνα, Γουγῶτον, Σαιγκῦρον, Νούγυην,
Μερλίον, Βονέτον, Δελόρτον καὶ Κολβέρτον.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ἐξ Αὐγούστης, 8 Μαρτίου.

Ὁ ἐκ Νορμδεργης ἀνταποκριτὴς γράφει τὰ ἐξῆς κατὰ
τὰς ἐκ Φραγκοφούρτου εἰδήσεις. Τὴν 2 τοῦ Μαρτίου ἔγει-
νεν ἐκλαπτος συνεδρίασις τῆς Γερμανικῆς ἐνώσεως· βεβαι-
εῖσιν ὅτι αὕτη ἐμήνυσεν εἰς ὅλας τὰς ἀποτελούσας τὴν
ἐκ τῆς πολιτείας νὰ ἔχωσιν ἐτοιμὴν τὴν στρατιωτικὴν των
μερίδα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐκστρατεύωσιν ἐντὸς 24
ὥρῶν μετὰ τὴν ἐκδοθησομένην δεταγῇ, διὰ νὰ ὑπάγωσιν
ἐπὶ διορισθῶσι. Λέγεται δὲ ὅτι πολλὰ τῶν ἠνωμένων πολι-
τικῶν ἐτοιμάζουσιν, ἂν συμβῇ τι, νὰ στείλωσιν εἰς τὸν πό-
λεμον τὸ διπλοῦν τῆς διορισμένης μερίδος.

Ἐκ Βιέννης, 10 Μαρτίου.

Αἱ ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατηγεῖου εἰδήσεις τῆς 2 Μαρτίου
ἀναφέρουσι τὰ ἐξῆς περὶ τῶν θέσεων καὶ κινήσεων τοῦ Ῥωσ-
τικοῦ στρατεύματος. Ἡ κατὰστασις τῆς Βισούλης ἐμπόδιζε
μέχρι τοῦδε τοῦ νὰ ἐκτανθῶν ἐπὶ τὴν ἀριστερὰν ὁχλὸν τοῦ

τοῦ τοῦ ποταμοῦ αἱ στρατιωτικαὶ ἐργασίαι, ἀλλ' ἐν τῇ
μεταξὺ τούτῳ ὁ στρατάρχης Διέβιτς ἔκαμεν ὥστε νὰ κατα-
λάβωσι τὰ στρατεύματά του τοποθεσίας ἀρμοδιωτέρας καὶ
εὐρυχωροτέρας. Ὅθεν τὸ μὲν Α σῶμα εἶχε στρατοπεδεύσει
εἰς τὴν Μιλόσαν καὶ εἰς τὸν Μίνσκον, ὁ δὲ στρατηγὸς Γεϊ-
σμαρῖστατο μετὰ τῆς προσφυλακῆς ἐμπροσθεν τῆς Πράγας
πλησίον τοῦ Γροκόβ καὶ Βαύρου, καὶ ἐκ τῆς θέσεώς του ταύ-
της ἀπέκρουσε τὴν ὁποίαν ἠθέλησαν νὰ κάμωσιν ἐκ τῆς γεφύ-
ρας τῆς Πράγας οἱ Πολλωνοὶ διερευνῆσιν. Τὸ ΣΤ σῶμα διε-
τάχθη νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ἀπὸ τοῦ Ὄκου-
νιῦ καὶ Ρατζυμίν ἕως εἰς τὸ Ζεγρέζι. Τὸ δὲ στρατηγεῖον
εὕρισκετο μέχρι τῆς 24 Φεβρουαρίου εἰς τὴν Σιένικαν.

Μετὰ τὸ γνωστὸν ἐπιχείρημα τοῦ Πολλωνοῦ στρατηγοῦ
Δβερνίκου κατὰ τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τῶν Ῥώσων, μαθὼν
ὁ στρατάρχης ὅτι ὁ στρατηγὸς Σιεραύσκις ἐπροχώρει διὰ
τῆς ὁδοῦ τῆς Πουλκῆς διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὸ τοῦ Δβερ-
νίκου σῶμα, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ διορίσῃ τι κίνημα πρὸς
τὸν Βιέπρεζ. Ὅθεν διώρισε τὸ ἱππικὸν τοῦ στρατηγοῦ
Βίττου καὶ μίαν μοῖραν ἐπιλέκτων, τὴν ὁποίαν εἶχε στεί-
λει πρὸς τὸ Λασκανζεῦ, καὶ ἀρχηγὸν ὧν τούτων τῶν
στρατευμάτων κατέστησε τὸν στρατηγὸν Τῶλλον.

Τὴν 23 τοῦ Φεβρουαρίου ἐστήθη γέφυρα ἐπὶ τοῦ Βιέπρεζ
παρὰ τὴν Ζάρνην, καὶ τὴν 25 εἶχε κατασχεθῇ ἡ Πουλαῦα
ἀπὸ τὴν προσφυλακὴν τοῦ στρατηγοῦ Μουραβιέ. Προσεγ-
γίσαντος δὲ τοῦ σώματος τούτου ἀπεχώρησεν ὁ Σιεραύσκις
πάλιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῆς Βισούλης. Ὁ στρατηγὸς Κρέωτς
ἐστρατοπέδευσε μετὰ τοῦ ἱππικοῦ αὐτοῦ τὴν 21 Φεβρουαρίου
εἰς τὸ Σκουκοδόλ (μεταξὺ Κρασνοστάβ καὶ Λουβλίνου).
Τώρα εἶναι εὐκόλον νὰ προῖδῃ τις τί θέλει πάθῃ ὁ στρατη-
γὸς Δβερνίκης ἐκ τῶν κινήσεων τοῦ στρατηγοῦ Τῶλλον
καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τὸν Βούγον εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς Πολλω-
νίας προχωρήσεως τοῦ στρατηγοῦ Ρουδ. γερος. Ὁ Πολλωνὸς
συνταγματάρχης Μιχέλσκις ὑπῆγε πάλιν τὴν 23 ὡς κήρυξ,
ἀλλ' ὑπεδέχθη καὶ τότε καὶ ἀπεπέμφθη ἄπρακτος, ὥς καὶ
κατὰ τὴν πρώτην του ἀποστολὴν.

— Κατὰ τὰς ἐκ τῶν τῆς Ῥωσσίας καὶ Πολλωνίας μεθορίων
εἰδήσεις τὸ Β πεζικὸν σῶμα ἐκίνησε πρὸς τὸ Βρζεσεῖ Λι-
τεῦσκι, καὶ εἶχον ἐμβῇ ἐκεῖ τὰ πρῶτα τμήματα, τὰ
ὅποια ἐπροχώρουσαν κλιμακῶδως. Αἱ φρουραὶ ἐπροχώρουσαν
ἀπὸ τοὺς δρόμους τοῦ Γρόδνου καὶ Κάβνου πρὸς τὸ Πουλ-
τοῦσκον.

(Δύστρ. Παρατηρ.)

Ἐκ Βαρσοβίας, 23 Μαρτίου.

Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Βαρσοβίας μετὰ τῶν ἐπισήμων
εἰδήσεών της περιέχει δύο ἡμερολόγια τοῦ Ἀρχιστρατήγου
Σκρζυνέκου, τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἐγράφη τὴν 19 εἰς τὰς
10 ὥρας τῆς νυκτὸς ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἰς τὸ
Δε-Βιέλκι καὶ περιέχει τὰ ἐξῆς: “ Σπεῦδω νὰ ἀναγ-
γείλω εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τὰ σπουδαῖα συμβεβη-
κότα τῆς ἡμέρας ταύτης, πρέπει πρῶτον νὰ παρατηρήσω
ὅτι, ἐπεὶ τὸ στράτευμα ἐπορεύετο καὶ ἐμάχετο δι' ὅλης
τῆς ἡμέρας, αἱ καθ' ἑκάστα εἰδήσεις εἶναι ἀδύνατον νὰ
ἔλθωσιν εἰς ταύτην τὴν στιγμὴν, ὥστε νὰ συναπαρτίσω
ἐξ αὐτῶν ἐντελὴ ἀναφορὰν. Ὅθεν ἀναβάλλω αὐτὴν εἰς
ἀρμοδιώτερον καιρὸν, καὶ σπεῦδω νὰ εἰδοποιήσω μόνον τὸ
γενικὸν ἀποτέλεσμα.

„ Σήμερον ἐφώρμησεν ἡ προσφυλακὴ τοῦ ἐθνικοῦ στρα-
τεύματος καὶ προσέβαλε τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Γεϊσμαρ,
τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ὀχυρὰν τινα θέσιν κατὰ τὸ Βαῦρον.
Μετὰ δύο ὥρῶν μάχην ἐνικήθη τὸ σῶμα ἐκεῖνο καὶ κατεδι-
ώχθη πρὸς τὸ Μίνσκον. Ὁ ἐχθρὸς ἐνδυναμώθη πολλάκις
ὑπὸ ἀλλεπαλλήλως ἐρχομένων μοιρῶν, καὶ ἐπρόσπαθον νὰ

(Παύλου) απαιτῶσι παρὰ τῷ Θεόδωρῳ, Παύλου Κωνσταντίνῳ καὶ ποτὲ Ἰωάννῃ Παππᾷ Μικρέλῃ ἐξ ἡμισείας διαμοίρασιν τῶν τριῶν περιβολίων καὶ τῷ ὀσπητοτόπῳ.

Ὅτι ἐπίσης κατὰ νόμον (Βιβλίον Β. Τίτλ. Α. τῆς ἐξαβίδας) απαιτῶσι τὸ ἡμισυ τῆς νομῆς τῶν τριῶν περιβολίων.

Ὅτι ἡ αἴτησις αὐτῶν πηγάζει ἀπὸ κληρονομικαῖς αἰτίας, χρηγόμενα παρὰ τῷ νόμῳ, καὶ δθέντα κατὰ τὸ ποτὲ Παππᾷ Πανάγῳ Μικρέλῃ, διὰ τῆς διδύκῃς τούτου (ὡς οἱ ἐναγόμενοι ὡμολόγησαν) εἰς τὸν Τριαντάφυλλον υἱὸν αὐτοῦ καὶ πατέρα τῶν ἐναγόντων.

Ὅτι οἱ ἐναγόμενοι δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι ὁ πατήρ των Ἰωάννης ἠγόρασε παρὰ τῷ Τριαντάφυλλῳ πατρὶς τῶν ἐναγόντων τὸ ἐκ τῶν δύο περιβολίων ἀνήκον τούτῳ μερίδιον, καθὼς δὲν ἀπέδειξαν ὅτι ὁ αὐτὸς πατήρ των ἠγόρασεν ἀπὸ τῆς Λαδούγιαν-νῆς τὸ εἰς Ἀγριακόναν περιβόλιον.

Ὅτι ἐπίσης δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχον πωλητήριον ἔγγραφα, καὶ ὅτι ἔχασαν αὐτά. Ὁθεν καὶ δικάζει.

Α' Ἀποδέχεται πᾶς διὰ τῶν ἀναφορῶν τῆς 16 Ἰαν. 1830 καὶ τῆς 26 Μαρτίου 1831 αἰτήσεις τῶν Σταύρου, Πανάγου καὶ Δημητρίου τῷ ποτὲ Τριαντάφυλλῳ, Παππᾷ Μικρέλῃ σαφηνιζόμενας ὡς ἐφείκει.

Β' Κατὰ συνέπειαν τῷ α' Κεφαλαίῳ ὁ Θεόδωρος, Παύλος καὶ Κωνσταντίνος Παππᾷ Μικρέλῃ ἀπὸ Αἰζαγά θέλουν διαμοίρασαι ἐξ ἡμισείας μὲ τὸν Σταύρον, Πανάγον καὶ Δημήτριον τῷ ποτὲ Τριαντάφυλλῳ Παππᾷ Μικρέλῃ τὰ ὅποια κατέχον τρεῖς προπατορικά των περιβόλια, κείμενα τὸ μὲν εἰς Τέρελιν, τὸ δὲ εἰς Ἀγριακόναν, καὶ τὸ τρίτον εἰς Ἀρμυρίστριν, καὶ τὸν ὀσπητοτόπον κείμενον εἰς χωρίον Αἰζαγά.

Γ' Οἱ αὐτοὶ θέλουν δώσει τὴν ἡμίσειαν νομὴν τῶν περιβολίων, ἐνοσημένην ἀπὸ τοῦ 1826 ἔτις, ὅτε ἐτελεύτησεν ὁ Τριαντάφυλλος Παππᾷ Μικρέλῃς, ἀφ' ἧς ἐκπεσθούσῃ καὶ τὰ ἡμισυ ἐτήσια ἐξόδα αὐτῶν.

Δ' Ἡ διαμοίρασις τῶν τριῶν περιβολίων, καὶ τῷ ὀσπητοτόπῳ θέλει γίνῃ διὰ ὑπαγορευμένης δοκιμασίας ἀπὸ τοῦ ἐνδέκατον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας κεφάλαιον.

Ε' Διὰ τοιαύτης δοκιμασίας θέλει γίνῃ ἡ ἀπίστασις τῆς νομῆς τῶν περιβολίων, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀφαιρέσις τῶν ἐτήσιων ἐξόδων αὐτῶν.

ΣΤ' Ἡ παρῶσα ἀπόφασις θέλει ἐνεργηθῇ μετὰ τρεῶς μῆνας, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ἀνδρὶν ὑπάρξῃ καμμία ἀντίτασις.

Ζ' Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα εἶναι εἰς χάριν τῷ Θεόδω-

ρου, Παύλου καὶ Κωνσταντίνῳ Παππᾷ Μικρέλῃ οἵτινες θέλουν πληρώσει πρὸς τὰς διαφερόμενας τοὺς Φοίνικας ἐδομήντας ἐπταὶ καὶ λεπτὰ πενήντα Ἀρ. 77: 50 καὶ πρὸς τὸ Δικαστικὸν ταμεῖον τὸ δικαίωμα τῆς παρῶσης ἀποφάσεως κατὰ τὴν γενησμένην δοκιμασίαν.

Ἐξεδόθη ἐν Καμάρι τῇ 4 Ἀπριλίῳ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Β. ΚΟΥΤΡΟΥΣΟΠΩΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. ΣΤ. Βαλσαμάκης.

Ἀρ. 398. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤ. ΔΙΚΑΣΤ. ΤΗΣ ΑΤΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Σχδίκης Δεσφίσης Ὁθωμανὸς ἀπὸ Μπεράτι, παρεπιδημῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐτελεύτησεν τῇ 18 Μαρτίῃ λήξαντος, καταλιπὼν ἄρματα τινὰ καὶ ἄλλα εἶδη, τὰ ὅποια κατέγραψεν ἡ ἐνταῦθα Ἀσυνομία, καὶ ἀνέφερεν εἰς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ Δικαστήριον ἀσφάλισαν αὐτὰ εἰς τὴν ἰδίαν Ἀσυνομίαν, εἰς ποιεῖ τὰς κληρονομίας τῆς τελευτήσαντος (ὅποισι εἰσιν), ἵνα ἐμφανιδῶσιν ἡ προσωπικῶς, ἢ διὰ ἐπιτρέψεως τῶν συνωδευμένων μὲ τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις των διὰ νὰ παραλάβωσιν αὐτά.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον τούτου νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν τελευταίαν κατωκίαν τῆς ἀποθανόντος.

Ἐν Μεσολογγίᾳ, τῇ 6 Ἀπριλίῳ 1831.

Ὁ Πρόεδρος

Χ. ΚΡΑΣΔΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσόβεργης.

Ἀρ. 573. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἑτάλμα. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΟΣΤΙΤΖΑΝ ΚΑΙ Π. ΠΑΤΡΑΣ ΠΡΩΤΟΚΛ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Κωνσταντίνος Καραμπέτης ἐν Καζινεσίς χωρίῳ Π. Πατρῶν ἐγκαλέμενος ὡς φινεύσας τὸν συγχωρίντε Ἰωάννην Τόγιαν Πιθόσκα κατὰ τὰς 15 Μαρτίου 1830 καὶ εὐρισκόμενος ὡς τοιοῦτος ἐν τῇ Φουλακῇ Π. Πατρῶν, ἐδραπέτευσεν ἐκείθεν κατὰ τὴν 25 Φεβρουαρίου 1831.

Τὸ Δικαστήριον πληροφορούμενον τὴν δραπέτευσιν ταύτην παρὰ τῆς Ἀσυνομίας Π. Πατρῶν κατὰ τὴν 23 παρελθόντος Μαρτίου κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῆς ἐξεταστῆς, ἐξίδ. το τὸ ὑπ' Ἀρ. 437 Β. ἐντάλμα περὶ τῆς ἐμφανίσεώς τε.

Παρελθούσης δὲ τῆς δι' αὐτῆς παραχωρηθείσης

εφελθὴν ἀπὸ τὰς ὀχυρὰς θέσεις, αἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν πρὸς τὸ Μίνσκον ὁδὸν οὕτως ὥστε οἱ ἀγωνεῖς τοῦ τῆς ἐπιδόσεως νέας ζημίας. Τέλος δὲ μὲν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρώσων, τὸ ὁποῖον εἶχε συναχθῆ εἰς τὸ Δέζε-Βιέλκι, ἐδοκίμασε νὰ στήσῃ τὴν ὁρμὴν μας. Ἡ μάχη, ἣτις ἤρχισεν εἰς τοῦτο τὸ μέρος, διήρκεσεν ἕως τὴν νύκτα, ἐνίκησαμεν τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐκυριεύσαμεν τὰς θέσεις του. Ἡ ζημία τῶν Ρώσων εἰς πεσόντας, πληγωθέντας καὶ αἰχμαλώτους εἶναι σημαντικώτατη καὶ ὅσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν κατὰ τὸ παρὸν περὶ αὐτῆς, φθάνει εἰς 5 ἕως 6 χιλιάδας ἀνθρώπους. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εὐρίσκειται καὶ ὁ στρατηγὸς Λεβαντόφσκις, καὶ ἀξιωματικοὶ τινες ἐκ τῶν αἰωτέρων καὶ κατωτέρων. Ἐκυριεύσαμεν δύο σημαίας, τινὰ κανόνια, διαφόρους κιβωτοὺς μὲ πολεμοφόδια καὶ χίλια ὅπλα.

Ἡ νίκη αὕτη εἶναι τόσον μάλλον εὐτυχής, ὅσον ἡ ζημία μας εἶναι ἀσήμαντος, συνισταμένη εἰς 200 ἕως 300 πεσόντας καὶ πληγωθέντας. Ἡ δ' εὐτυχία αὕτη εἰς ἐκεῖνο πρέπει ν' ἀποδοθῇ, ὅτι ἐπεχειρήσθημεν αἰφνιδίως τὴν προσβολὴν, καὶ ἐξηκολούθησαμεν αὐτὴν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὁρμητικώτατα. Μερικὰ τάγματα ἐχθρικά ἐξ ὀλοκλήρου κατεκόπησαν, ἄλλα δὲ ἠχμαλωτίσθησαν.

Ἐπειδὴ εἴκοσι ὥρας δὲν κατέβην ἀπὸ τὸν ἵππον, δὲν εἶμαι εἰς κατὰστασιν νὰ δώσω ἐντελὴ πληροφορίαν.

Κατὰ τὴν περὶληψιν τοῦ β' ἡμερολογίου ἀπὸ 20 Μαρτίου, 10^{ην} ὥραν τῆς νυκτός, ὁ στρατηγὸς Λουβιένσκις μὲ τὴν προσδοφυλακὴν του κατεδίωξε τὰ σῶματα τῶν στρατηγῶν Γέισμαρ καὶ Ρώσων. Τὸ ἱππικὸν τοῦ στρατηγοῦ Λουβιένσκι, αἰ καὶ ἡ ὁδὸς διέρχεται συνεχῶς διὰ μέσου δρυμόνων, προσέβαλλε τὸ Ρώσικόν πεζικὸν ὅσας τὸ κατέφθανε, καὶ διέσχισε τὰ τάγματά του. Τὴν ζημίαν τῶν Ρώσων δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν μὲ ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ ἐμποδιζόμεθα ἀπὸ τοὺς δρυμόνας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁμως ἐλάβομεν ἀγγελίαν, ἐκτὸς τῶν ἀποθαμένων καὶ πληγωμένων ἠχμαλωτίσαμεν τρισχιλίους· οἱ χωρικοὶ ὁμως καὶ οἱ στρατῖται ἀκατάπαυστως ἔφερον καὶ ἄλλους αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους εὐρίσκειν περιπλανωμένους εἰς τὰ δάση. Τὸ τάγμα τῶν Πολλωνῶν Οὐλάνων ἐκυριεύσε τρεῖς σημαίας, τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ Ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐκτὸς τούτων ἐκυριεύθησαν ἕως 20 κιβωτοὶ πυρίτιδος καὶ ἄμαξαι μὲ πολεμοφόδια, τέσσαρες στρατιωτικαὶ ἀποθηκαί, χίλια ὅπλα καὶ πολλαὶ σκευοφόροι ἄμαξαι.

Ἡ προσβολὴ τῶν Πολλωνῶν ἐγείνεν μὲ ἰόσην ὁρμὴν, ὥστε οἱ Ρώσοι μέρος μόνον τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐφθασαν νὰ καύσωσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπέσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Πολλωνῶν.

Ἡ αὕτη Ἐφημερίς, ἀπὸ 19 Μαρτίου λέγει τὰ ἑξῆς:

Διεκόπη πάλιν ἡ κατὰ τὰ περὶ τῆς Βαρσοβίας ἀνακωχή. Σήμερον πρωὶ ἠκούσαμεν τὸν κρότον τῶν κανονίων καὶ τοῦφεκιῶν περὶ τοῦ Γροχοβ, τῶρα δὲ πρὸς τὴν 11 ὥραν τὰ πάντα εἶναι ἤσυχα. Οἱ ἐπιστρέφοντες πληγωμένοι μᾶς λέγουσι ὅτι τὸ πεζικὸν μας ἀπέκρουσε τοὺς Ρώσους ἀπὸ τὰ πολυθρύλητα δάση τοῦ Έρλεν, καὶ ἐκυριεύσε μὲ τὰ λογγιφόρα τὸ κατὰ τὸ Βαῦρον ὠχυρωμένον στρατόπεδον τῶν. Ἡ ὁμίχλη μᾶς ἐμποδίζει νὰ διακρίνωμεν τι μακρὰν.

Οἱ Ρώσοι ἐδοκίμασαν τὴν παρελθούσαν νύκτα νὰ καύσωσιν τὴν γέφυραν τῆς Πράγας· ὁθεν ἐγέμισαν τρία πλοία μὲ ἄχυρα καὶ πύσσας, καὶ ἔβαλον εἰς καθὲν ἀνὰ 100 περίπου γραναθίας. Τὰ πυρπολητήρια ταῦτα ἐμελλόν ν' ἀ-

φειδῶσιν εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν γέφυραν καὶ ἀνάψωσιν αὐτήν, ἡ δ' ἐκρηγνὺς τῶν γραναθῶν νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς προστρέχοντας εἰς διάσωσιν αὐτῆς· κατόπιν δὲ αὐτῶν ἠκολούθησαν Κασάκοι μὲ πλοῖα, διὰ νὰ τὰ μετακινήσωσιν, εἰς ἡδὸν καθίστηεν. Τὸ σχέδιον ὅμως τοῦτο ἀπέτυχεν· καθότι τὰ πλοῖα ἐκάθισαν πρὶν φθάσωσιν εἰς τὴν γέφυραν, καὶ ἡ διάρρηξις τῶν γραναθῶν, ἣτις ἤρχισεν ἐκεῖνη τὴν ὥραν, ἐφόνευσεν τινὰς τῶν Κασάκων καταγινόμενους νὰ μετακινήσωσιν ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, οἱ δὲ λοιποὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσι. Δύο τῶν πυρπολητῶν κατεφλέχθησαν, τὸ δὲ τρίτον ἔμεινε καθισμένον. Πέντε ὥρας κατὰ συνέχειαν ἠκούσαμεν τὸν κρότον τῶν διάρρηγνυμένων γραναθῶν, καὶ ἐκ τούτου διεδόθη ἡ φήμη εἰς τὴν μητρόπολιν ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἠκούσθη ἰσχυρὸς πυρόβολισμὸς πρὸς τὸ Βιλλανόφ. (Αὐστριακὸς Παρατηρητής.)

Ποικίλα.

Ἀληθινὸν θαῦμα τῆς φύσεως, μοναδικὸν σχέδιον εἰς τὴν ἀνθρώπινον ἱστορίαν συνέβη περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Φεβρουαρίου εἰς τὸ Πασχύον τῆς Βυρκίας. Ἰατροῦ τινος, οὐκ οὐκ, τεσσαρεκοντούτης τὴν ἡλικίαν, εὐρίσκειτο πᾶν καιρὸν κατὰκειτος ἀπὸ καθολικὸν πρίξιμον τοῦ σώματός του, τέλος δὲ πάντων ἀπέθανεν, καὶ καθὼς ἐπιστεύετο γενικῶς, ἀπὸ ὑδρίπικα. Γεννημένης δὲ τῆς αὐτοψίας τοῦ λειψνοῦ, εὐρέθη ἐντὸς αὐτοῦ ἕτερον σῶμα ἐντελὲς μωρῶν, ὡς βρέφος, κεκαλυμμένον ἀπὸ πολλὰς καὶ μακρὰς τρίχας, ἔχον ἀνυχὰς εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἔχον φυσιογνωμίαν ὁμοιωσάντων σχεδὸν μὲ τὴν ἀνθρωπίνην. Τὸ φαινόμενον ταῦτα θέλει βάλλει ἀναιμριδολῶς εἰς θαυμασμὸν τοὺς ἰατροὺς καὶ ἐν γένει πάντα ἀνθρώπων, καὶ περιμένεται μετὰ μεγίστης περιεργείας τὸ συμπέρασμα τῶν παρατηρήσεων τῶν περὶ ταῦτα ἐμπειρῶν.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. — Τὴν 12 Ἀπριλίου τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Ἀἶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἡμερῶν 6, καὶ ἡ Ρωσικὴ φρεγάτα Ἐλισσάβετ ἐκ Πετρώων διὰ 1 ἡμέρ.

Τὴν 13 ἡ Αὐστριακὴ κορβέτα Βελοτζία ἀπὸ Σαφίων τῆς Κρήτης δι' ἡμερῶν 5.

Τὴν 14 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀντέων ἀπὸ Νεοκάστρου δι' ἡμερ. 6.

Τὴν 19 τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Τερέζ ἐκ Νεοκάστρου δι' ἡμερῶν 3, καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Βολάζ ἐκ Θεσσαλονίκης δι' ἡμερ. 15.

Τὴν 25 τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοον Ἑρμῆς ἐκ Μαραθωνησίου διὰ 1 ἡμέρ. φέρον τὸν Ἐξ. Κυβερνήτην.

Τὴν 26 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Σμύρνα ἐκ Πάρου καὶ Σύρας δι' ἡμερ. 10, καὶ ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ ἐκ Ρόδου καὶ Τήνου δι' ἡμερ. 16.

Ἀπόπλους. — Τὴν 10 ἡ Ρωσικὴ φρεγάτα Ἐλισσάβετ, καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκάν.

Τὴν 11 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκάρ.

Τὴν 13 ἡ Αὐστριακὴ κορβέτα Βελοτζία.

Τὴν 21 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀντέων.

Τὴν 25 τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Τερέζ εἰς Μάλταν.

Τὴν 26 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Βολάζ εἰς Σμύρναν.

Τὴν 27 τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Ἀἶν εἰς Μάλταν, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Σμύρνα.

Τὸ γεωργικὸν μάθημα, τὸ ὁποῖον ἤρχισαν οἱ Ε. Παιδαγωγοὶ εἰς τὴν ἐξακολουθεῖσάν τε Ναυπλίαν καὶ Τετάρτην περὶ τῆς 8 ὥρας τοῦ ἡμερῶν τοῦ ποτὶ Βουλευτικόν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)